

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Sucquet E Societate Iesv Via Vitæ Æternæ

Sucquet, Antoine

Antverpiae, 1630

Cap. 2. deliberatio de perfectionis studio

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54856](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54856)

Tertiò, ad Venerabile Sacramentum, atque os Domini consule, Patronosque, maximè Angelum Custodem roga & interroga de viâ bonâ,

*Alius modus delibe-
randi.*

Quartò, ad resignationem conducet, si fortè in alteram partem propendeas, ut exercitio certo voluntatem in medio, & æquilibrio constituas. In rebus minoris momenti non est absque exemplo, aperto Euangelio, vel simili libro explorare divinam voluntatem.

Item certas preces ad honorem Angeli Custodis dicere pro lumine.

Iudicio Confessarij plurimum iudicium.

Sed maximè hîc valet consilium Confessarij aut viri pii, quòd sequendum tibi proponas post varias preces, quibus à Deo lumen illi, & tibi postulaveris. *Dignatus es, amantissime Iesu, ut supra pag. 10.*

IACVLATORIÆ

quibus directio Sancti Spiritus exquiritur.

- Pfal. 24. **V**ias tuas, Domine, demonstra mihi, & semitas tuas edoce me.
- Pfal. 142. **N**otam fac mihi viam in quâ ambulem, quia ad te levavi animam meam.
- Ibid. **D**oce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu. *Actiones nostras, quasumus Domine adspirando præveneri, & adiuvando proseguere, ut cuncta nostra oratio & operatio à te semper incipiat, & per te cæpta finiatur.*
- Pfal. 50. **C**or mundum crea in me, Deus, & spiritum rectum innova in visceribus meis.
- Pfal. 138. **P**roba me, Deus, & scito cor meum: interroga me, & cognosce semitas meas.
- Pfal. 118. **D**educ me in semitam mandatorum tuorum, quia ipsam volui.
- Actor. 9. **D**omine, quid me vis facere?

CAPVT II.

Deliberatio de perfectionis seu quotidiani progressus studio, postquam quis in viam reversus est.

HOMO. O Sapiëntia æterna, Christe Iesu, salus mea, dux meus, & dulcissimum refugium meum, posuisti me in viâ hâc, qui creasti me, & ostendisti mihi bona plurima, quæ præparasti diligentibus te. & ecce perfe-

perfectiōnis veræ studiosus ardet animus, suspirat, & sæpè ingemiscit inter viarum discrimina ac diverticula. Ostende, quæso, bone IESV, viam in quâ ambulalem, quia ad te levavi animam meam: doce me in quo perfectio verè consistat, in quo beatitudo hujus & futuræ vitæ. Quemadmodum enim desiderat cervus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te Deus. *Psal. 142.*

CHRISTVS. Via lata & spaciōsa, quam quæris, charitas est, de quâ mandatum primum, & maximum dedi dicens: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, ex totâ animâ tuâ, ex totâ mente tuâ, & ex totis viribus tuis: proximum autem tuum sicut teipsum. In his præceptis universa lex pendet, & Prophetæ: plenitudo enim legis est dilectio. In eo autem hæc dilectio, & perfectio apparet, si idem mecum velint homines in re omni, idemque nolint. Ex quo sequitur, ut semper de me ferè cogitent, loquantur, nihil optent nisi voluntatem meam fieri, & me qui sum exemplar omnis perfectiōnis, imitari. Hi in pace summâ, & tranquillitate meæ se se providentiæ committunt, omniaque iusta iudicia mea arbitrantur, quæ proinde verè dicuntur iustificata in semetipsa. Huiusmodi numquàm queruli, numquàm tristes, semper in me Domino suo gaudentes. *Math. 22.*
Rom. 10.
In charitate sita perfectio.
Pax perfectorum.
Psal. 18.
Quales sunt perfecti.
Hæcine vera, &c. ut sup. pag. 7.

HOMO. Sed ardua res est perfectio, laboriosa, & longi temporis; quis ad eam, Domine IESV, pertingere poterit?

CHRISTVS. Fili mi, si paululùm laborâris, atque in sincerâ mortificatione & oratione: non quantû filij hujus sæculi defudant; sed vel pro sextâ parte; certè in perfectorum meorum numero esse poteris. Modicum, agebat Ecclesiastes meus, laboravi, & inveni mihi multam requiem. Et si strenuè, non deflectendo ad dexteram, vel sinistram, perrexeris; spatio brevi te ad perfectiōnem adducam: sicut in brevi, multos etiam pueros & puellas *Eccles. 31.*
Brevi quia potest esse perfectus.

& puellas, virgines duodennes ad sinceram charitatis perfectionem promovi. verè enim dicitur de ijs, quòd in breui expleverint tempora multa. *vin' eos imitari? Surge propera, ut inf. pag. 174. Vel Haccine vera, ut supra pag. 7.*

Sapient. 4.

Psalm. 142.

Joan. 6.

1. Corint. 9.

Omnia opera perfectè abunda.

Perfectio vitæ querenda est.

HOMO. Doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu.

CHRISTVS. Audi verba mea, quia spiritus & vita sunt. Et beatus eris, si audieris me, & ambulaveris in præceptis meis. ecce metam propositam nosti; omnes enim in stadio curritis, sed unus accipit braviũ; omnes imitatores estis, sed unus palmam refert; omnes discipuli mei, & unus lauream evincit. quis verò ille? nisi qui omnia opera sua perfectè facit, se vincit, animo suo imperat. is enim velut in viâ rectam tenet semitam, alius obliquis viis vix tandem ad metam pertingit. Tù ne amico suaderes cùm viam, domum, vxorem, agrum, hortos, cibum, potum bona habere possit, vt deteriora eligat? viam, domum, vestem, omniaque perfectè relinquat, imperfecta verò sibi sumat? & vide, precor, an tu non optima & perfectè in omnibus eligas, præterquam in animâ tuâ, omniaque te excepto optima esse velis.

HOMO. Utinam, Domine, homines saperent, & intelligerent, & novissima providerent! sed quanta, Deus bone, hîc insipientia hominis est. Si enim animâ bonam haberet, omnia bona forent; etsi verò univèrsam mundum lucraretur, & animæ detrimentum faceret, quid ei prodesset? uti enim te diligentibus omnia in bonum, ita verè te non diligentibus, & malis, omnia in malum cooperantur.

CHRISTUS. Et quid quæso est causæ, cur benè habitare, sanus esse, edere, bibere, dormire, ire, loqui, operari, pingere, ludere cùm possis, id non negligas; cū bene vivere, orare, mihi placere potes, id pro nihilo ducas? *cujus odio facis? mei, an tui? çujus gratiâ? meâ, an hostis*

hostis tui? te consule, te judicem & arbitrum statue. Quanta, putas, tristitia eum invadet cum ad vitæ hujus exitum venerit, qui somniculosè profectum suum curat, & salutem: quod unum agere debuerat; præsertim qui diligenter cætera omnia præter salutem suam procurat?

HOMO. Quid respondebit tunc misero mihi conscientia mea? Nonne vixisse, & vix crevisse me erubescam? cum justorum semita quasi lux splendens crescat usque in perfectum diem; imò forsitan facta erunt novissima pejora prioribus. *Haccine vera, ut sup. pag. 7.*

*Crescendum
in perfectio-
ne.
Prov. 4.*

CHRISTVS. Nonne id persæpe contingit, ut primò manum ad aratrum ponens gnavus & strenuus sit homo, & deinde respiciens averratur à me? O quàm rara avis est, qui eundem spiritum, quem initio conversionis conceperat, servet, & augeat usque in diem adventus mei!

*Primus ser-
vor non do-
serendus.*

HOMO. Ah, Domine, quid in iudicio dicturi sumus, si, quanto diutiùs in perfectionis & virtutis scholâ fuerimus, Sacramenta frequentaverimus, eo imperfectiores, eo minùs mortificationis, humiliationis, resignationis studiosi deprehensi fuerimus? tunc coram orbe terrarum parebit industria singulorum, confundeturq; qui sapiens fuerit in oculis suis, & stultus apparebit. O quantum ingemiscet tunc tepidus & otiosus discipulus tuus, quem tot exemplis docuisti, ut esset mitis & humilis corde! erubescet enim vehementer coram orbe terrarum, quòd te magistrum sequi & ducem contempserit. *Haccine firmâ fide, ut sup. pag. 7.*

CHRISTVS. Latrabuntur verò Sancti, qui perfectionem, id est, beatitudinem, tanto studio hîc sectati fuerunt, ita ut parentes, liberos, animam suam abnegarēt, ne declinarent ab eo, quod perfectionis esse judicabant: sed semper ad majorem mei gloriam collimarēt, & ad id quod magis mihi placeret. Imò Tereſia mea etiam voto se obstrinxerat, facturâ se quod perfectius judica-

*Sanctorum
servor.*

*Bern. ep. 91.
Non profice-
re deficere
est.
Prov. 18.*

*Tepiditas
Deo odiosa,
Apec. 3.*

judicaretur. Hi veri filij mei sunt, quorum cibus & omnis delectatio est facere voluntatem Patris mei & meam: certamen nullum inter eos, nisi de humilitate, abstinentiâ, charitate, quàm pulcra lucta! quàm gloriosa victoria! Minimè certè bonus est, qui melior esse non vult, & ubi incipis nolle fieri melior, ibi etiam desinis esse bonus, qui enim mollis est & dissolutus in opere suo, frater est sua opera dissipantis. Quanto-
pere autem hi mihi displiceant, per Apostolum meum testatus sum dicens, utinam frigidus esses, aut calidus! sed quia tepidus es, incipiam te evomere ex ore meo. Hæcigitur verba mea expende, & quàm mihi, ac curiæ meæ spectaculum sit acceptum videre strenuum militem instar Davidis cum Goliatho de certantem, aut cursorem in stadio cæteros longè post se relinquentem.

Credo tibi, ut sup. pag. 7.

*Esaiæ 40.
Virtus sem-
per præmiū
habet.*

*Boët. de con-
sol.
Fervidorum
è quanta
solatio!*

*Matth. 5.
Perfectio
nobis man-
data.
I. Petr. 1.
Iac. 1.*

HOMO. In his certè animabus complacet tibi Deus meus, & in viâ mandatorum tuorum currunt, quia dilatasti cor earum. Assumunt pennas ut Aquilæ, volant & non deficiunt; etenim nunquam sine pœnâ sunt vitia, nunquam sine præmio virtutes, & rerum honestarum precium in ipsis est. Sicut enim eos Domine, qui te triduo sustinuerunt, pavisti in deserto; ac filios Israël mannâ cælesti, quod omne delectamentum in se habebat; ita sanctos tuos fervidos consolatus es, & de petrâ mortificationis exierunt illis aquæ dulcissimæ, & aquæ amaræ per lignum crucis factæ sunt suaves. Et verò nonne præcepisti nobis dicens: Estote perfecti, sicut Pater vester cælestis perfectus est? Numquid & per Apostolum tuum Petrum sic monuisti: in omni conversatione sancti sitis, quoniam scriptum est: Sancti eritis, quoniam ego sanctus sum. Et rursus per Jacobum mandas, ut servi tui sint perfecti, & integri, in nullo deficientes. Quid ad hoc respon-
debo

debo tepidus, & iners? An credo hæc esse mandata tua, & gravia non esse? An ignoro perfectionem beatitudinem hujus & æternæ vitæ continere?

CHRISTVS. Hæc omnia sæpè versa, quamque brevis vita, & certaminis tempus, quantumque præmium parârim diligentibus me. Attende ad beneficia particularia N. quæ contuli tibi. His certè dilecti mei incitati cessare numquàm poterant, quàm quibus possent modis placere mihi totis viribus conmitterentur.

*Vita brevis
& labor:
præmium
æternum, &
piget sequi?*

HOMO. Et quid ego tibi, Deus meus, quid ego retribuam tibi pro omnibus quæ retribuisti mihi? utinam invenire queam hanc gratiam in oculis tuis, ut quidquid tuæ Majestati gratum cognovero, id sicut omninò tuâ gratiâ volo, ita promptè exequar.

Psalm. 115.

CHRISTVS. Finge duos esse Regis filios; atque unum ex his nihil omittere eorum quæ vetat Rex, eique molestiam afferunt, nisi sub pœnâ capitis mandatum sit: alterum verò nec minimum quidem nutum præterire: quàm dispari, putas, hi loco essent? & utrum Rex plùs diligeret? Tu verò ratiocinare, & inspicere utri ex his similis sis, & quàm turpe sit ob vilem voluptatem perfectionis semitam deserere, id est, felicitatem summam, ac gaudium hujus vitæ. non voco enim vos in immunditiam, sed in sanctificationem, ut gustetis & videatis quàm suavis sum ijs, qui me diligunt: quàm magna multitudo dulcedinis meæ, quam præparavi illis. loquantur & narrent vobis Sancti mei, quanta fecerim illis: quàm dulce fuerit illis absynthium mundi deseruisse. & torrentem voluptatis delibare, quo jam inebriantur in domo Patris mei. Verùm non propterea solum adhærere mihi bonum existimabant, sed charitate pleni & illustrati, videbant quàm justum esset servire mihi corde perfecto: & erubescabant,

1. Thess. 4.

erubescabant,

bescebant, si quando cernerent promptius meliusque dæmoni quàm mihi seruari. O quomodo vrgebat eos charitas mea! requiem non capiebant, fugiebat somnus ab oculis eorum, solliciti ambulabant coram me, ut uni mihi placerent: ibant de virtute in virtutem, crescebat eorum semita quasi lux splendens, & cùm omnia fecissent, dicebant, Servi inutiles sumus, quod debuimus facere fecimus; & infinita quæ tibi, Domine Deus, Rex regum debentur, omisimus.

Luc. 17.

HOMO. Imperfectum nostrum viderunt oculi tui: operi manuum tuarum, quæso Domine, porrige dexteram, & suscipe hoc desiderium meum; cupio enim amare te toto corde, & sanctis inspirationibus tuis, atque consilijs obedire. Suscipe hoc desiderium meum, sicut incensum in conspectu tuo. Sacrificium hoc vespertinum, & serotinum obsecrationis meæ ne despicias pro infinitâ misericordiâ tuâ. Dignus es, Domine, accipere laudem, & gloriâ, & honorem à me creaturâ tuâ. Dignus es, ut in nomine tuo omne genu flectatur, & omnes seruiant tibi in sanctitate, & iustitiâ omnibus diebus vitæ suæ. O quis dabit mihi pennas sicut columbæ, & volabo, & requiescam?

Psalm. 54.

Exercitium pro perfectionis studio.

Cant. 2.
Christus
invitat ani-
mam ad
perfectio-
nem.

CHRISTUS. *Urge, propera, amica mea, columba mea, formosa mea, & veni; jam enim hiems transijt, imber abiit & recessit, flores apparuerunt in terrâ nostrâ, tempus putationis advenit, vox turturis audita est in terrâ nostrâ, ficus protulit grossos suos, vinea florentes dederunt odorem suum; surge amica mea, speciosa mea, & veni, columba mea, in foraminibus petrae, in caverna maceria.*

ANIMA. *Audivi, dulcissime Iesu, vocem tuâ; sonuit illa in auribus cordis mei: postquam abiit hiems peccatorum meorum, & invitas me ut sequar te, quæ diligit anima mea. Sed indica, quæso, mihi ubi pascas, vbi cubes in meridie, ne vagari incipiam post greges sodalium meorum. Te enim solum sequi & imitari opto,*

quia

quia salus mea tu es. Quis verò me separabit à charitate tuâ, à perfectionis studio? tribulatio, an angustia, an fames, an sitis, an creatura aliqua? Ascendam in arborem sycomorum, & calcabo mundi vanitatem cum Zachæo, ut videam te, & expectatio seculorum! ascendam in palmam, & apprehendam fructus ejus, ingrediar ad plenitudinem legis dilectionem perfectam. Jesu bone, quàm parvus mihi erit labor! quàm longa quies! quàm suave erit sequi te, Domine! non habet amaritudinem conversatio tua; sed dulcedinem summam imitatio tua. Ecce enim tu pulcer es, dilecte mi, & decorus: ostende mihi faciem tuam, in quam desiderant Angeli prospicere, & sufficit mihi. Sed eheu! quid est, Domine, quod desideria mea & perfectionis studium moratur? Ecce, ecce Domine, NN. & fieri potest, ô Jesu, ut impediant ista me, quo minùs sequar te, quo minùs gustem quàm suavi sis, quo minùs dulcis sit fructus tuus gutturi meo?

Moneat & moveat me saltem secularis cupiditatis exemplum: quem enim ambitiosum vidimus aliquando contentum adeptis dignitatibus ad aliam non anhelare? sic & curiosi cujusque non satiatur oculus visu, nec auris impletur auditu. Quid eorum qui avaritiæ serviunt, aut amatores sunt voluptatum, seu vanas sectantur laudes? nõne & ipsorum insatiabilia desideria arguunt me negligentia & tepiditatis? Pudeat certè spiritualium bonorum nos minùs cupidos inveniri. Erubescat anima mea conversa ad te Dominum meum minori affectu sectari justitiã, quàm iniquitatem antea sectaretur. Pudeat negligentius nunc in vitam, quàm prius in mortem, & minori studio salutis acquirere, quàm perditionis augmentum. Nam ut omnes, simus inexcusabiles in via vitæ, quo citius, eo facilius curritur, & leve tuum onus, quo crescit ampliùs, portabilius est. Quid respondebo tibi? tantine mihi est miserum esse, & tot imperfectionibus obnoxium: tanti vanitas universa, ut perfectus & beatus esse nohim, & tuus esse ac tibi adherere? In lectulo meo & voluptate mea quæsi te. & non inveni: surgam & circuibò civitatem per vicos & plateas, quaram te quem diligit anima mea. Quæsi te, & non inveni, non inveni requiem meam, non inveni ubi requiesceret pes meus, nõ inveni in animã meã in quo requiesceres.

Trahe

Desideriũ
perfectionis.
Actus charitatis.
Contemptus mudi.
Cant. 7.
Desideriũ imitationis Christi.
Cant. 1.

Bernard.
epist. 231.
Cur te filiũ lucis non docet filius sæculi?

O quàm
suave servire Deo!

O quanta
quies ferventis animæ!

Cant. 1. *Trabe me, queso, post te, & curremus in odorem unguentorum tuorum. Ecce enim profiteor hodie coram te Domine, qui eripuisti animam meam de morte, & pedes meos à lapsu, ut placeam tibi. In æternum non declinabo à mandatis tuis: expoliavi me tunicâ meâ, quomodo induar illâ: lavi pedes meos, quomodo inquinabo illos? sed ibo de virtute in virtutem, donec videam te Deum deorum in Sion, & habitem in domo tuâ omnibus diebus vitæ meæ. Et quidni desiderem habitare in domo tuâ cum omni die pro infinitâ benignitate tuâ paratus sis declinare in domum meam ad manendum ibi? Hæc me cura sollicitum perpetuò habere deberet, & stimulare ut anima mea, ô JESV, tibi domus esset vestita auro charitatis, & omni lapide precioso ornata. Verum cum omne datum optimum, & omne donum perfectum de sursum sit à te patre luminum, aperi, obsecro, manum tuam, & imple animam meam benedictione. Riga, obsecro, hæc perfectionis desideria, & vineam istam, quam de Ægypto transtulisti, ut ex eâ bibas vinum in letitia, neque pro uvis reddat tibi labruscas, sed fructum reddat trigesimum, imò sexagesimum, imò centesimum in tempore suo, Amen.*

Præparatio ad Communionem.

Praxis perfectionis acquirendæ.

Primò, vide quem gradum virtutis habeas: ut verò id noveris, vel Albertum Magnum, vel D. Bonaventuram consule; eoque cognito, statue tibi metam, seu gradum aliquem, ad quæ certo tempore magno conatu contendas, neque requiem capias, aut desideres somnum oculis tuis, donec illū adsecutus sis. Gradus virtutis commodè tres definiuntur, quorum primus est desiderium ardens. Secundus, efficax prosecutio. Tertius, ejusdem cum facilitate & gaudio executio. Ex his alios faciliè colliges, & constitues, ut enim quæque virtus varios actus habet, faciliores alios, alios difficiliore, ita varij gradus assignari possunt. Ita charitatis gradus infimus est diligere amicum à quo amaris; secundus etiam inimicum propter Deum; Tertius inimicum beneficijs superare. Sic ait D. Bonaventura, Gradus est charitatis, cum aliquis utilitatem amici cum proprio lucro quærit: altior quando eam cum damno rerum suarum: altissimus, cum bonum amici etiam propriâ morte quærit, majorem enim charitatem nemo habet, quam ut animam quis ponat pro amicis suis. Et sic de cæteris.

Opusc. de gradibus virtutum. Ioan. 15.

Secundò,

Secundò, præterea utile erit, Angelo Custodi, aut Patrono *Pij conatus nostri Angelo custodi, aliive Patrono commendandi. Homil. 2. in Genes.* dedicare talem conatum, seu tui victoriam, ut sic præsidium eorum impetrare valeas, & vitium ejusmodi extirpare. Ad hoc hortabatur omnes D. Chrysof. dicens: Obscero igitur vos omnes, ut unusquisque, si non antea, jam operam det, ut vitium, quod affectiones suas magis interturbat, ex animâ exsecet, & piâ cogitatione, quasi spiritali quodam gladio utens, seipsum ab affectionibus liberet.

Tertiò, examen particulare ad hanc plurimum conducit, ejusque regulæ. *Examen particulare.*

Quartò, reddere rationem profectus sui confessario, aut superiori à Sanctis cum fructu usurpatum fuit.

Quintò, soliti erant etiam complures olim certum genus *Paenitentiarum usum.* penitentiae assumere, donec de aliquo vitio triumphassent, atque id ubi assecuti erant, solenni aliquo die quotannis beneficium illud recolebant, sicut moris est de urbe obsidione liberatâ vel hoste superato, vel victoriâ partâ gratam memoriam recolare.

Sexta praxis esse potest, examen suarum imperfectionum accuratum habere velut rationes debitorum suorum, quæ hoc pacto paulatim dissolvere conetur.

Septima. Valdè conducit actiones omnes suas ordinare, atque illum ordinem & modum sibi præstitutum studiosè servare. *Actiones ordinanda.*

Octava, Magnoperè etiam juverit vitare minima; qui enim *Vita minima.* contemnit modica, paulatim decedit, & qui minimis intendit, facilè Dei gratiâ majora devitat.

Nona praxis sit: Diligentissimè cavere ne quis alteri se præferat, & proximum dijudicet; id enim tum evenire solet, uti multorum experienciâ compertum est, ut in quo quis alium judicat, in eo seipsum condemnet. *Humilitatem servam.* *Dignatus es, &c. ut sup. pag. 10.*

JACULATORIÆ.

Sic currite, nis Domine, ut comprehendatis, trahere nos post te, & 1. Cor. 9. curremus in odorem unguentorum tuorum.

Venite, ascendamus ad montem Domini, & ad domum Dei Jacob: Isaia 2.

& docebit nos vias suas, & ambulabimus in semitis ejus.

Ego dixi, nunc cœpi. Perfice queso gressus meos in semitis tuis. Psalm. 76.

Beatus vir, cuius est auxilium abs te, ascensiones in corde disposuit: in valle lacrymarum, in loco quem posuit. Psalm. 83.

M

QVIN-

QVINTÆ IMAGINIS
ANNOTATIO.

3. Thess. 5.

In omnibus gratias agite : hæc est enim
voluntas Dei.

IMO omni tempore maximè in Meditatione & post eam Deo A gratias age pro innumeris ejus in te beneficiis, B creatione, C redemptione, D Sacramento, E dono orationis, F virtutibus, G sanctis inspirationibus. Attende, & gratias Deo age, quòd præsidio H boni Angeli adversus I demonis insidias te tueatur : K à tot periculis, morbis, laniens, latrociniis, ruinis, aqua, ignisq; injuriis custodiat. Quid verò pro tot beneficijs Deo rependes? gratias Deo age, maximè quòd ad eò longè patientià te toleràrit, qui aliàs fueras cum demonibus & impijs L periturus. Igitur M cor tuum eructans Dei laudem ad perfectionem anhelet, & in eo, ejusq; voluntate solam quietem esse sciat, & conquiescat.

CAPVT